

Stil je čovjek

Svaki čovjek ima svoj stil i svatko je sposoban izgraditi ga. Čovjek svoj stil izražava na mnogo različitih načina.

Najviše mrzim kada me netko u nečemu kopira jer mislim da oni ljudi koji ne mogu napraviti ili izmisliti nešto sami, nešto što je jedinstveno, nisu ono što oni jesu zapravo. Na primjer, ne sviđa mi se baš kada netko nešto kupi isto kao i ja ili kada netko pokupi moju foru zato što se trudim biti jedinstvena na neki način i želim da me ljudi pamte po nečemu mom. Mislim da bi to svatko trebao željeti.

Svatko od nas ima nešto što drugi nemaju i po tome smo vrlo posebni. Po tome nas ljudi poznaju, a kada nas naši prijatelji pripitome, raspoznaju nas od drugih prijatelja. Svatko svoj stil izražava različito. Možemo se izraziti modom, književnim, umjetničkim ili bilo kojim drugim stilom. Stil također utječe na naše ponašanje, govor, a utječe nekad i na ono kako mi sami izgledamo izvana.

Užasno me živcira kad netko želi biti netko drugi. Smatram da svi možemo prihvatiti sebe ako otkrijemo svoj stil i darove i ako gledamo ono što imamo u sebi.

Vanjski izgled može se lako promijeniti, ali ono unutra zauvijek ostaje, ako ne dopustimo drugima da nas promijene. Ne smijemo dopustiti da netko utječe ili pokušava promijeniti naš stil, stavove, mišljenja, izgled ili bilo što, što je dio nas.

Ako nas netko ne prihvaća onakve kakvi jesmo, možemo zaboraviti ili maknuti tu osobu iz života na vrijeme. Svaka je osoba jedinstvena i samo se jednom rodi takva. Da je Bog htio da smo svi isti, ne bi nam bilo zanimljivo u životu. Svi bi nosili istu odjeću, govorili bi jednako, imali ista razmišljanja... To nikako ne bi bilo dobro. Moramo Bogu zahvaliti na našim vrlinama koje nas čine najposebnijima na svijetu. Stil možemo izraziti i putem glazbe, možda i putem seksualne orijentacije i zato ne treba osuđivati neke ljude zbog njihovih stilova.

Ljudi kažu da na svijetu imamo barem jednog dvojnika. To ne smatram točnim jer se svaki čovjek po nečemu razlikuje.

Čovjek je stil, stil je čovjek. Treba biti jedinstven i ne obazirati se na nedostatke, mišljenja i komentare drugih.

Katarina Ležaić, 8.b

Stil je čovjek

Postoje mnogi stilovi: stilovi pisanja, stilovi glazbe, slikanja...

Prema svemu sudeći, ljudima je danas cilj biti što sličniji drugima, a oni koji se ističu u toj gomili sličnosti su uglavnom neprihvaćeni.

Osobno, cijenim različitost, vjerojatno zato na neki način i jesam neprihvaćena. Nije da nemam prijatelja, imam, ali uvijek imam osjećaj kao da me ljudi manje cijene jer ne slušam cajke ili pop... Ili možda zato što ne volim obući odjeću neprimjerenu mojim godinama.

Biti različit i imati svoj stil ima svojih dobrih i loših strana. Dobra strana je to što se osjećaš dobro i zadovoljno u svojoj koži, kad šećeš ulicom sa slušalicama u ušima, slušajući glazbu koju voliš, obučen kako voliš... Pa nije li to divan osjećaj? Vjerujte mi, predivan je to osjećaj. Loša strana je to što je teško naći prijatelje koji te neće pokušati suptilno promijeniti. Možda je to sreća, ali ja sam ih našla. Istina, više od polovice njih živi u Zagrebu, ali nećemo o tome.

Zapravo, reći ću par riječi i o tome. Nije li tužno to što u ovako lijepom i ljupkom gradu dvije djevojke drukčije (ali samo malo drukčije) razmišljaju i kao takve ne mogu naći društvo? Mislim da je to tužno, da. Nije tome kriv samo mentalitet Samobora, ima toga i u drugim gradovima i u drugim državama i mislim da to nije u redu. Možda sam i ja kriva, možda mi nisu htjeli dati šansu zbog mog ponašanja, mojih postupaka, ali to više nije bitno. Ako je ispalo da sam ja nesretna situacijom u životu sada, ispalo je krivo. Sretna sam ja naravno, jer sam shvatila nešto što prije nikako nisam mogla. Nešto što možda još netko nije, a trebao bi. Većina ljudi pokušava biti što sličniji poznatim osobama koje su tako na istu foru, isti kalup... Uglavnom, svi pokušavaju zadovoljiti neke kriterije koje je netko jednom odredio (a niti oni sami ne znaju tko) samo da bi ih društvo prihvatilo. Žalosno je da je to „društvo“ sve veće i veće i na kraju neće biti različitih ljudi i svi ćemo se oblačiti na istu foru, slušati istu nezanimljivu glazbu i imati potpuno ista mišljenja. Svijet će postati dosadno i monotono mjesto.

U redu, pretjerala sam, ali zapravo sam htjela reći da nije grijeh biti drugačiji od ostatka svijeta...

Jer da smo svi jednaki, svijet bi stvarno bio izuzetno dosadno i monotono mjesto.

Rebeka Nedved, 8.b